

ÎN C H E I E R E

18 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul Consiliului municipal Bălți, Oleg Leahu,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul teritorial Bălți al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului municipal Bălți, intervenient accesoriu Ciornîi Andrei cu privire la contestarea actului administrativ, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 02 martie 2017,

c o n s t a t ă:

La 23 iunie 2016 Oficiul teritorial Bălți al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Bălți, intervenient accesoriu Ciornîi Andrei cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că, în temeiul adresării persoanei vătămate într-un drept al său printr-un act administrativ emis de o autoritate a administrației publice locale, a declanșat procedura controlului de legalitate a deciziei Consiliului municipal Bălți nr.3/43 din 31 martie 2016 „Cu privire la ridicarea înainte de termen a mandatului consilierului Consiliului municipal Bălți, Ciornîi Andrei”, în urma căruia s-a stabilit că Consiliul municipal Bălți cu derogare de la normele stabilite de legislația în vigoare, prin decizia respectivă a ridicat înainte de termen mandatul consilierului Consiliului municipal Bălți, Ciornîi Andrei, în legătură cu absența de la ședințele consiliului.

Susține că, a notificat Consiliul municipal Bălți despre ilegalitatea actului și a solicitat pîrîtului abrogarea deciziei notificate, ca fiind emisă contrar legislației, însă autoritatea emitentă și-a menținut poziția în privința actului notificat.

Solicită admiterea cererii, anularea deciziei Consiliului municipal Bălți nr.3/43 din 31 martie 2016 „Cu privire la ridicarea înainte de termen a mandatului consilierului Consiliului municipal Bălți, Ciornîi Andrei”.

Prin hotărîrea Judecătoriei Bălți din 14 noiembrie 2016 s-a respins cererea de

chemare în judecată înaintată de Oficiul teritorial Bălți al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului municipal Bălți cu privire la declararea ilegală a deciziei nr.343 din 31 martie 2016 „Cu privire la ridicarea înaintea de termen a mandatului consilierului Consiliului municipal Bălți, Ciornîi Andrei”.

Prima instanță a constatat că, consilierul Ciornîi Andrei a lipsit de la 4 ședințe consecutive ale consiliului, fapt care a condiționat emiterea deciziei nr. 3/43 din 31 martie 2016.

La fel, prima instanță a reținut că cererile lui Ciornîi Andrei cu privire la absența sa de la ședințele consiliului din 23.11.2015 și 30.12.2015 nu motivează absența ultimului de la ședințele consiliului din 07.10.2015, 24.10.2015 și 12.11.2015, iar Ciornîi Andrei a fost înștiințat despre convocarea ședințelor consiliului prin intermediul poștei electronice.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 02 martie 2017 s-a admis apelul declarat de Oficiul teritorial Bălți al Cancelariei de Stat, s-a casat hotărîrea Judecătorei Bălți din 14 noiembrie 2016, s-a emis o nouă hotărîre de admitere a acțiunii și s-a anulat decizia Consiliului municipal Bălți nr.3/43 din 31 martie 2016 „Cu privire la ridicarea înaintea de termen a mandatului consilierului Consiliului municipal Bălți, Ciornîi Andrei”.

În susținerea poziției, instanța de apel a reținut că Consiliul municipal Bălți nu a probat că la data emiterii deciziei contestate, Ciornîi Andrei a lipsit nemotivat de la ședințele Consiliului municipal Bălți, iar materialele pricinii nu denotă faptul de către cine au fost convocate ședințele consiliului, datele convocării, ordinea de zi, precum și dispozițiile primarului, viceprimarului sau grupului format din cel puțin o treime din consilierii aleși cu privire la convocarea ședințelor consiliului.

La fel, instanța de apel a constatat că, reieșind din dispozițiile art.24 alin.(1) lit.e) din Lega privind administrația publică locală, nu este clar la care trei ședințe consecutive ale consiliului a lipsit consilierul Ciornîi Andrei.

La 20 martie 2017 reprezentantul Consiliului municipal Bălți, Oleg Leahu a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 02 martie 2017, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărîrii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel a interpretat eronat dispozițiile art.11 alin.(2) din Legea privind statutul alesului local, deoarece nu prevede ca consilierul să înștiințeze post factum despre absența de la ședințele consiliului.

Afirmă că, lipsa semnăturii secretarului consiliului din decizia contestată reprezintă dezacordul acestuia față de actul administrativ respectiv, referindu-se la faptul că aplicarea pct.2.2.4 din Instrucțiunea-tip cu privire la ținerea lucrărilor de secretariat în organele administrației publice centrale de specialitate și ale autoadministrării locale ale Republicii Moldova, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.618 din 05 octombrie 1993, în detrimentul art. 20 alin. (2) din Legea privind administrația publică locală, nu demonstrează ilegalitatea deciziei contestate.

Consideră că decizia contestată este legală în fond, fiind emisă cu respectarea competenței și procedurii stabilite.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil pentru următoarele motive.

Potrivit art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul constată că recurentul a recepționat decizia recurată expediată participanților la proces prin scrisoarea de însoțire nr. 5538 din 15 martie 2017 (f.d. 100), fapt confirmat prin amprenta sigiliului aplicată pe versoul scrisorii de însoțire respective (f.d.100 verso), iar recursul a fost expediat la data de 20 martie 2017, fapt confirmat prin amprenta sigiliului aplicată pe plic (f.d.107 verso), prin urmare calea de atac a fost exercitată în termen.

Alegațiile din recurs precum că, instanța de apel a interpretat eronat dispozițiile art.11 alin.(2) din Legea privind statutul alesului local, deoarece nu prevede ca consilierul să înștiințeze post factum despre absența de la ședințele consiliului, nu pot fi reținute, deoarece la momentul emiterii deciziei contestate, Ciornîi Andrei a înștiințat consiliul despre motivul absenței prin cererea din 11 noiembrie 2015 (vol.1, f.d.15).

Mai mult, lipsesc probe care ar demonstra faptul confirmării înștiințării consilierului despre ședințele consiliului.

Cu referire la argumentele reprezentantului recurentului precum că lipsa semnăturii secretarului consiliului din decizia contestată reprezintă dezacordul acestuia față de actul administrativ respectiv, referindu-se la faptul că aplicarea pct.2.2.4 din Instrucțiunea-tip cu privire la ținerea lucrărilor de secretariat în organele administrației publice centrale de specialitate și ale autoadministrării locale ale Republicii Moldova, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.618 din 05 octombrie 1993, în detrimentul art. 20 alin. (2) din Legea privind administrația publică locală, nu demonstrează ilegalitatea deciziei contestate.

Acestea nu pot fi reținute, deoarece potrivit art. 20 alin. (2) din Legea privind administrația publică locală, în cazul în care secretarul consiliului consideră că decizia consiliului este ilegală, el este în drept să nu o contrasemneze și să solicite consiliului reexaminarea acestei decizii.

Din această dispoziție se desprinde că secretarul consiliului este în drept să nu contrasemneze decizia doar dacă solicită consiliului reexaminarea acesteia.

Ținînd cont de faptul că din materialele cauzei nu se conchide faptul că secretarul consiliului ar fi solicitat reexaminarea actului administrativ, instanța de recurs, aplicînd *mutatis mutandis* raționamentele hotărîrii Curții Constituționale nr. 14 din 18 martie 1999, apreciază că lipsa semnăturii secretarului Consiliului municipal Bălți din decizia contestată duce la inexistența acestuia, or semnătura dată este impusă de lege.

Instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs în esența lor constituie o interpretare a normelor de drept efectuată de reprezentantul recurentului și o apreciere a probelor efectuat de acesta ce nu pot fi puse la baza recursului, însă acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii juste de către instanțele inferioare prin prisma art. 130 și 139 din Codul de procedură civilă, în raport cu dispozițiile art. 118 din aceeași lege și art.24 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și respectiv nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs, iar instanța de apel a interpretat elocvent normele de drept incident speței și a elucidat circumstanțele importante ale pricinii.

Astfel, instanța de recurs notează că, reprezentatul recurentului nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că "... art. 6 §1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes." (*cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

Completul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, deoarece acesta devoluează exclusiv circumstanțe de drept a pricinii.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate și a interpretat elocvent normele de drept incident speței, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul Consiliului municipal Bălți, Oleg Leahu, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de reprezentantul Consiliului municipal Bălți, Oleg Leahu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Oleg Sternioală